

Kur'ân öğrenme dönemi başladı

KUR'AN ÖĞRENME

Milyarları aydınlatan “okunan kitap” Kur'ân, Allah kelâmıdır. Hazret-i Cebrâil'in (as) bin dört yüz yıl önce, Peygamber Efendimizin (asm) pâk kalbine âyet âyet ilka' buyurduğu son ve tek İlâhî kitaptır. Kur'ân'ı lisan ile okumak, göz ile takip etmek, üzerinde düşünmek, mânâsını tefekkür etmek, ezbere almak, namazda kıraat etmek ibadettir. Kur'ân'ı doğru yorumlamak ibadettir. Kur'ân'ı anlamak ibadettir. Kur'ân'ı yaşamak ibadettir. Kur'ân'ın hükümlerini öğrenmek ibadettir. Kur'ân'ın doğru yorumları olan tefsirleri mütalaa etmek ibadettir. Kur'ân'ı hatim niyetiyle baştan sona okumak, bitirip yeniden başlamak, okudukça tefekkürü arttırmak, okudukça feyiz almak, okudukça kulluğun sırrına ermek, ibadetin inceliğine vâkıf olmak ibadettir. Kur'ân ile A' dan Z' ye meşgul olmak ibadettir. Nihayet, Kur'ân'ı öğrenmek ibadettir.

Çünkü Kur'ân, yerin ve göğün sahibi olan Allah'ın tenezzül buyurup bizimle konuşmasıdır. Çünkü Kur'ân Arş-ı Azam'dan, İsm-i Azam'dan, her ismin mertebe-i azamından gelmiş; bütün âlemlerin Rabb'i unvanıyla Allah'ın kelâmıdır; bütün mevcudatın İlâhî sıfatıyla Allah'ın fermanıdır; bütün semâvât ve arzın Hâlık'ı namına insanlara müteveccihen söylenmiş bir hitaptır, bir mükâlemedir, bir ezelî hutbedir, Rabb-i Rahîm'in bir iltifat defteridir.¹

Bundandır ki, namaz Kur'an'la mümkündür, niyaz Kur'an'la mümkündür, her türlü yakarış Kur'an'la mümkündür, dua Kur'an'la mümkündür, her türlü ibadet Kur'an'la mümkündür.

Bundandır ki, namazda Kur'ân okumak farzdır. Kur'ân'sız namaz sahih değildir.

Hazret-i Âişe (ra) validemiz anlatır: Resûlullah Efendimiz (asm) şöyle buyurmuştur: “Kur'ân'ı mahir olarak (mahrecini, tecvidini, sesini, kıraatini bilerek) okuyan, şerefli, itaatkâr elçiler olan meleklerle beraberdir. Kur'ân'ı kendisine zor geldiği halde kekeleyerek okuyan kimseye ise iki kat sevap vardır.”²

İbn-i Mes'ud (ra) anlatıyor: Bana Peygamber Efendimiz (asm):

“Bana Kur'ân oku!” buyurdu. Ben de:

“Yâ Resûlallah, Kur'ân sana indirildiği halde; ben mi sana Kur'ân okuyacağım?”

dedim.

Resûl-i Ekrem (asm):

“Ben, Kur’an’ı kendimden başka birinden dinlemeyi severim” buyurdu.

Bunun üzerine Resul-i Ekrem’e (asm) Nisa Suresini okumaya başladım. Nihayet, “Her ümmetten birer şahit; onların üzerine de Habîbim, seni bir şahit olarak getirdiğimiz zaman onların hâli nice olur?” mealindeki 41. Ayete geldiğimde Resul-i Ekrem Efendimiz (sav):

“Yeter; kâfi!” buyurdu.

Dönüp baktığımda ne göreyim; iki gözünden yaşlar akıyordu!”³

Bera b. Âzib (ra) diyor ki: Üseyd b. Hudayr (ra) iki uzun iple atını bağlamış, evinde Kehf Sûresini okuyordu. Okuyup dururken, üzerinde bir bulut peydah oldu, bulut yaklaştıkça yaklaştı. Nihayet atı ürktü, deprenmeğe başladı! Üseyd: “Ya Rab, âfetten emîn kıl!” diye duâ etmeğe başladı. Sabah olduğunda Peygamber Efendimiz’e (asm) geldi ve bu hâli anlattı. Resûl-i Ekrem Efendimiz (asm): “Oku ey adam! Durma oku! Bu tecelli sekinedir (Allah’ın sekînet, vakar ve rahmet yüklü bir mahlûku). Kur’an’ı dinlemek için, Kur’an’a hürmeten inmiştir” buyurdu.⁴

Kur’ân’la meşguliyet, Allah katında makbûl ibâdetlerin başında geliyor.

Şimdi yaz geldi; Kur’ân öğrenimi dönemi başladı. Çocuklarımıza Allah kelâmını öğretebileceğimiz, öğrenmelerine kapı açabileceğimiz altın günlerin içinde bulunuyoruz.

Bu günlerde dönemin yorgunluğunu da attılar üzerlerinden. Mutlaka değerlendirelim. Çocuklarımız, kendi Yaraticılarının öz kelâmıyla bire bir muhatap olsunlar; okusunlar, öğrensinler.

Camilerimiz, Kur’ân kurslarımız hizmete hazır. Birbirinden değerli din görevlilerimiz çocuklarımızı altın kalpleriyle kucaklayacaklar. Yeter ki biz gönderelim, ihmal etmeyelim, ilgimizi eksik etmeyelim.

Yarın mahşerde, “Annem veya babam bana dinimi öğretmedi, Kur’ân’ı öğretmedi. Allah’ım, senin kelâmını öğretmedi.” Şikâyeti bizi mahcup eder. O günün mahcubiyeti,—Allah muhafaza—bizi perişan eder.

Spor kursuna, resim kursuna, müzik kursuna, tiyatro kursuna, balo kursuna zaman

ayırıp para, fırsat ve imkân bulurken; Kur'ân kursunu ihmal etmek izah edilir cinsten değildir. Yalnız Mahşerde değil; dünyada bile bizi mahkûm etmeğe yeter.

Öyleyse, buyurun; Kur'ân öğrenmeyi bir seferberlik haline getirelim.

Dipnotlar:

1-İşârât'ül-İ'câz, S.15,

2-Buhârî ve Müslim,

3-Buhârî ve Müslim,

4-Buhârî, c.9, S. 306.